

Rád objevuji nové světy...

Štěpán Hon rád fotí černobíle snímky.

Foto: Štěpán Hon

Přestože poprvé držel Štěpán Hon (44) foťák pořádně v ruce až na prahu dospělosti, od té doby ho prakticky neodložil a z koníčku se stala profese. Mimo jiné letos nafotil v rámci charitativního projektu DOMA dvanáct osobností v jejich intimním prostoru a s jejich blízkými. A ani opatření kvůli koronaviru nezastavila jeho dobrodružné cestování s početnou rodinou a fotoaparát na krku! (puk)

Aha! Kdy jste se rozhodl, že budete fotografem?

To u mě přišlo velmi pozdě. V roce 1994 jsme jeli s kamarádem stopem do Indie. Bylo mi osmnáct a v podstatě až tam jsem trochu víc držel fotoaparát v ruce. Systematičtěji jsem se tomu začal věnovat po návratu při studiu novinařiny a následně na FAMU.

Aha! Co vás nejvíc baví fotit?

Určitě lidi v nějaké situaci a v kontextu nějakého prostředí. Pohybují se na pomezí reportážní a dokumentární fotografie. Rád fotografování spojuji s objevováním nových míst. Ať už jsou to cesty do neznáma nebo nějaké vnitřní periferie.

Aha! Cestování je vaší vášní, se svou rodinou podnikáte evropské cesty a vzniká internetový blog Evropský deník. Kolik bylo dětem, když jste s tím začali?

Letos to byla sedmá výprava. V roce 2014 jsme vyrazili poprvé. Do Norska, za polární kruh. Pak následovalo Rumunsko, Vel-

ká Británie, Albánie, Portugalsko, Pobaltí a letos Slovensko. Když jsme začínali, byly nejmladší Maruše čtyři roky, Anděлке šest a nejstaršímu Adamovi deset. Teď bude Maruše jedenáct, Anděлке třináct a Adam prakticky dospěl.

Aha! Jak děti zvládají cesty? Musíte jim cestování hodně přizpůsobovat, nebo se naopak přizpůsobují ony?

Myslím, že to zvládají velmi dobře. Při dlouhých přejezdech nám pomáhají mobily a přehrávače. Ale jinak je cestování veliké dobrodružství. Spaní v autě, mytí a koupání v potocích, řekách a mořích, obědování na čerstvém povětří... Kočovný život v přírodě je myslím přitažlivý pro všechny děti...

Aha! Jak vám narušil toto cestování koronavir?

Vlastně vůbec. Akorát za nás vyřešil směr naší poslední cesty. Pořád jsme měnili cíl s ohledem na různá protikoronová opatření, až jsme se shodli na tom, že nejjistější bude Slovensko. A užili jsme si ho parádně.

Aha! V prodeji jsou i letos kalendáře charitativního projektu DOMA, ve kterém každý rok představujete dvanáct známých osobností v jejich domovech. Kam putují peníze z prodeje kalendářů?

Kalendář je vždy odměnou za dar určité neziskové organizaci a letos se jedná o Cestu domů (neziskovka, která poskytuje odbornou péči umírajícím a jejich blízkým, pozn. red.)

Aha! Když jsem si kalendáře prohlížela, fotky na mě působily jako momentky.

Ano, fotografie mají působit maximálně přirozeně, snažím se minimálně stylizovat, nepoužívám vizážistku, záblesky, nemám nic než denní světlo a malý foťák na krku... Snažím se představit všechny ty slavné osobnosti takové, jaké jsou, bez kostýmů a retuše.

Aha! U které osobnosti jste se cítil tak dobře, že by se dalo říct, že jste si tam připadal jako doma?

U mnoha. Vybírám si totiž osobnosti mně sympatické, které bych rád poznal, a často mám opravdu pocit, jako bychom byli staří známí. Letos to určitě byl Ondřej Havelka s dcerou Rózou, Bára Hrzánová, Petr Čtvrtníček, Martha Issová s Davidem Ondříčkem, dříve Vladimír Javorský, Arnošt Goldflam, Tereza Nvotová... ale i mnozí a mnozí další. Vlastně si tak až na výjimky připadám většinou. Někdy je to pomíjivé kouzlo okamžiku, ale některá přátelství či známosti přetrvávají dosud.

V letošním kalendáři najdeme i Bolka Polívku se synem Vladimírem.

Kalendář si můžete koupit na webu www.charitativnikalendar.cz

S rodinou jezdí Štěpán Hon na cesty, ze kterých vzniká Evropský deník.